

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **M. B.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry,

proti
žalovanému: **Městský úřad Litoměřice**,
se sídlem Mírové náměstí 15/7, 412 01 Litoměřice,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 2 000 Kč. Částka 2 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě podal prostřednictvím svého právního zástupce žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného Městského úřadu Litoměřice, kterou se domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil, že *žalovanému, Městskému úřadu Litoměřice, se ukládá povinnost vydat meritorní rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn.*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

0064041/18/DOP/VTi/1113, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku. Současně se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný Městský úřad Litoměřice zahájil vůči žalobci řízení o přestupku, a to doručením příkazu ze dne 2. 11. 2018, č. j. MULTM/0069898/18/DOPPR/VTi, sp. zn. 0064041/18/DOP/VTi/1113, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 12. 11. 2018 prostřednictvím svého zmocněnce P. K. e-mailem odpor bez uznávaného elektronického podpisu, který potvrdil dne 19. 11. 2018 zasláním odporu prostřednictvím datové schránky. Podání trpělo vadou, a to absencí plné moci pro podatele odporu, zmocněnce žalobce P. K. Žalovaný vyhotovil výzvu k doložení plné moci, přičemž ji zaslal žalobci, který plnou moc dne 10. 12. 2018 doložil. Následně žalobce obdržel vyrozumění o nabytí právní moci příkazu s odůvodněním, že podaný odpor je nepřípustný, neboť datum na plné moci časově nenásleduje datu podání odporu, tedy zmocněnec žalobce nebyl jeho zmocněncem v době podání odporu. Žalobce žalovanému zaslal přípis, v němž mu objasnil, že zmocnění nevzniká vystavením plné moci, ale uzavřením dohody o zastoupení v rovině občanského práva. Žalobce trval na tom, že písemná moc pouze deklaruje zastoupení a nemůže dojít k neakceptaci odporu jen z důvodu, že na plné moci je uvedeno pozdější datum, přičemž žalobce v tomto směru výslovně zmínil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004-29. Doplnil, že u nadřízeného orgánu žalovaného uplatnil dne 31. 1. 2019 žádost o opatření proti nečinnosti. Žalobce zdůraznil, že odpor podal a poslední den lhůty pro vydání rozhodnutí uplynul dne 18. 1. 2019. Jelikož žalovaný rozhodnutí nevydal je nepochybné, že je nečinný.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává nedůvodnou.
4. K věci žalovaný uvedl, že dne 9. 10. 2018 obdržel od Policie České republiky, KŘP Ústeckého kraje, Územní odbor Litoměřice, Obvodní oddělení Litoměřice, Policejní stanice Terezín, oznámení přestupku, jehož součástí byla i plná moc udělená žalobcem Mgr. Ladislavu Malečkovi ve věci přestupku ze dne 3. 10. 2018. Žalovaný dne 2. 11. 2018 skutečně vydal výše citovaný příkaz o uložení pokuty ve věci přestupku, který byl Mgr. Ladislavu Malečkovi doručen dne 6. 11. 2018. Dne 12. 11. 2018 obdržel žalovaný odpor podaný P. K. bez elektronického podpisu a bez přiložené plné moci. Žalovaný vyzval žalobce ke sdělení, kdo je zmocněn k jeho zastupování a k doložení plné moci. Výzva neobsahovala lhůtu ke splnění povinnosti. Dne 19. 11. 2018 žalovaný opětovně obdržel odpor, který byl již elektronicky podepsán, avšak plná moc nebyla opětovně přiložena. Žalovaný v souladu s ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vyzval žalobce k odstranění vad odporu do pěti dnů od doručení výzvy. Výzva byla zaslána žalobci i jeho zmocněnci. Podepsanou plnou moc zaslal zmocněnec žalobce žalovanému dne 10. 12. 2018 a byla datovaná dnem 6.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

12. 2018. Dne 3. 1. 2018 a opakovaně dne 8. 1. 2018 žalovaný sdělil žalobci i jeho zmocněnci, že příkaz nabyl právní moci a vykonatelnosti, neboť plná moc je datována až po podání odporu, tedy v době podání odporu nebyl P. K. zmocněncem žalobce. Dne 14. 1. 2019 byla žalovanému doručena reakce žalobce na zaslané sdělení, v němž uvedl, že v době podání odporu již zmocněn k zastupování byl, avšak své tvrzení ničím nedoložil.
5. Žalovaný si byl vědom toho, že zastoupení nevzniká plnou mocí, ale již dohodou o zastoupení, nicméně plná moc je aktem deklaratorním, který prokazuje, že zastoupení existuje. Podotkl, že nemohl přistoupit na argumentaci žalobce, že vystavená plná moc osvědčuje oprávnění zmocněnce jednat jménem účastníka řízení po celou dobu řízení, neboť by to znamenalo, že žalobce měl od počátku zástupce dva, což je v rozporu s ust. § 33 odst. 1 správního řádu. Nevyloučil, že pro jednotlivé fáze správního řízení mohou být zmocněnci různí, nicméně v takovém případě musí mít správní orgán postaveno najisto, kdy zaniká zmocnění jednoho a vzniká zmocnění druhého. Připomněl, že správní řád ani zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) tuto otázku neřeší, a proto bylo na místě postupovat podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), jak je konstatováno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 70/2011-74, nebo ze dne 22. 2. 2012, č. j. 8 As 94/2011-80. Vzhledem k tomu, že Mgr. Ladislav Maleček na jeho dotaz, kdy došlo k ukončení zastoupení, neodpověděl, byla pro něho směrodatná plná moc. Připomněl, že zastupování je pro správní orgán relevantní od okamžiku, kdy je mu prokázáno. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014-26, podle něhož má plná moc obsahovat datum, není-li časové omezení plné moci vyjádřeno ve vlastním textu, aby bylo zřejmé, od kterého okamžiku je zmocněnec oprávněn úkony za zastoupeného činit. Podotkl, že pokud by jej žalobce informoval o změně zastoupení, pak by k nejasnostem nedošlo. Dále zmínil, že podle ust. § 34 odst. 4 správního řádu mohl uznat podání odporu jinou osobou než zástupcem žalobce, pokud by o to žalobce požádal, což neučinil.
6. Žalovaný trval na tom, že správní řízení probíhalo po právu a žalobce vyzval k odstranění nedostatku plné moci. Vyjádřil pochybnosti ohledně vyčerpání prostředků na ochranu před nečinností, neboť nebyl nadřízeným správním orgánem vyzván k vyjádření či poskytnutí informací k předmětnému řízení. Závěrem uvedl, že dne 18. 4. 2019 obdržel návrh na obnovu řízení sp. zn. 0064041/18/DOP/VTi/1113, který byl odeslán z datové schránky zmocněnce žalobce. Doplnil, že došlo ke zrušení rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí č. j. MULTM/0069898/DOPPR/VTi, a žalovaný chce návrhu žalobce na obnovu řízení vyhovět.

Doplnění vyjádření žalovaného k žalobě

7. Dne 6. 9. 2019 bylo soudu doručeno doplnění vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 28. 8. 2019, v němž žalovaný setrval na svém stanovisku, aby soud žalobu zamítl. Doplnil, že nemohl vyhovět návrhu žalobce na obnovu řízení, neboť nedisponuje spisovým materiálem, který se nachází u krajského soudu, a dále z důvodu, že podmínkou povolení obnovy řízení je, že řízení bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím ve věci, což žalobce podanou žalobou proti nečinnosti správního orgánu rozporuje. Žalovaný uvedl, že otázka pravomocnosti příkazu bude řešena v předmětném řízení, do té doby je tato otázka nejasná, a proto nemohl žádosti žalobce o povolení obnovy řízení vyhovět. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2016, č.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

j. 9 As 281/2015-57. Dále uvedl, že dne 10. 7. 2019 obdržel od Krajského úřadu Ústeckého kraje usnesení ze dne 9. 7. 2019, č. j. KUUK/91918/2019/DS, sp. zn. 110435/2019/KUUK (založeno na č. l. 23 soudního spisu), neboť žalobce u nadřízeného správního orgánu uplatnil opatření proti nečinnosti dle ust. § 80 správního řádu ze dne 31. 1. 2019 (založené na č. l. 5 - 6 a znovu na č. l. 24 - 25 soudního spisu).

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., rozhodl bez jednání, neboť právní zástupce žalobce i žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělili, když byli o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučeni.
9. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
10. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen těch rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání takových rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu ust. § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. Dále je třeba mít na paměti, že v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.
11. V této souvislosti soud podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobce nebyl aktivně legitimován k podání žaloby, a to s ohledem na skutkové a právní okolnosti případu. Rovněž tak soud neshledal naplnění podmínek, aby soud předmětnou žalobu z jiných důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil. V daném případě žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť dne 31. 1. 2019 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle ust. § 80 správního řádu, která byla usnesením Krajského úřadu Ústeckého kraje postoupena Městskému úřadu Litoměřice, jak vyplývá z dokumentu založeného na č. l. 23 soudního spisu.
12. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
13. Mezi účastníky není sporu o tom, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že před žalovaným bylo vedeno správní řízení o přestupku žalobce ze dne 3. 10. 2018 na úseku

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dopravy, které bylo završeno vydáním příkazu ze dne 2. 11. 2018, č. j. MULTM/0069898/18/DOPPŘ/VTi, sp. zn. 0064041/18/DOP/VTi/1113, jenž byl žalovaným vypraven dne 6. 11. 2018 a který byl tehdejšímu právnímu zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Malečkovi doručen téhož dne. Dle plné moci založené ve správním spisu udělil žalobce Mgr. Ladislavu Malečkovi zmocnění k jeho zastoupení „*ve věci přestupku ze dne 3. 10. 2018, řízení mot. vozidla v době ZŘMV, uložené MěÚ Roudnice nad Labem, odbor dopravy – při nevědomosti jmenovaného M. B.*“. Dále mezi účastníky není žádného sporu ohledně toho, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že dne 12. 11. 2018 žalobce podal prostřednictvím P. K. jakožto svým údajným zmocněncem proti tomuto příkazu odpor, a to prostou e-mailovou zprávou, neboť toto podání v žádné své části nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem. Žalovaný dne 14. 11. 2018 žalobce vyzval ke sdělení, kdo je zmocněn k jeho zastupování v předmětném správním řízení a k doložení plné moci. Na zaslou výzvu žalobce nereagoval. Mezi účastníky rovněž není žádného sporu ohledně toho, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že dané podání ze dne 12. 11. 2018 bylo P. K. posláno dne 19. 11. 2018 ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu potvrzeno odesláním datové zprávy, která jako taková již byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem, přičemž k odporu nebyla přiložena plná moc k zastupování žalobce udělená P. K. Za této situace žalovaný výzvou ze dne 26. 11. 2018, která byla adresována žalobci, a výzvou ze dne 5. 12. 2018, která byla adresována domnělému zmocněnci a které byly vydány dle ust. § 37 odst. 3 správního řádu, vyzval žalobce k doložení plné moci ze strany žalobce k zastupování jeho osoby P. K. Žalobce přitom na tuto výzvu nikterak nereagoval a údajný zmocněnec žalobce na výzvu reagoval dne 10. 12. 2018 zasláním řádně podepsané plné moci datované dnem 6. 12. 2018 žalovanému. Žalovaný následně dne 18. 12. 2018 požádal původního právního zástupce žalobce Mgr. Ladislava Malečka o sdělení, do kdy byl zástupcem žalobce v předmětném správním řízení. Mgr. Ladislav Maleček na zaslání sdělení nijak nereagoval. Vyrozměním ze dne 3. 1. 2019 žalovaný vyrozuměl žalobce i jeho zmocněnce o tom, že příkaz nabyt právní moci a vykonatelnosti, neboť osoba, která odpor dne 12. 11. 2018 podala, doložila plnou moc k zastupování ze dne 6. 12. 2018, a proto k podanému odporu nebylo přihlédnuto. Žalobce na toto sdělení reagoval zasláním přípisu, který byl žalovanému doručen dne 4. 1. 2019, v němž žalovanému sdělil, že odpor podal včas a plnou moc doložil. V odpovědi ze dne 8. 1. 2019 žalovaný objasnil žalobci, že v době podání odporu nebyl podle jeho názoru zastoupen zmocněncem. Zmocněnec žalobce se následně přípisem, který byl žalovanému doručen dne 14. 1. 2019, dotazoval na další postup. Trval na tom, že byl zmocněn k podání odporu, neboť by odpor stěžím mohl podat, pokud by tomu tak nebylo.

14. Účastníci se v předmětné věci neshodovali v tom, zda výše citovaný příkaz za právě přdestřeného skutkového stavu nabyt právní moci (dne 15. 11. 2018) a vykonatelnosti (dne 18. 12. 2018), čímž by došlo k pravomocnému ukončení přestupkového řízení, či nikoliv pro řádně a včasné podaný odpor, kterým se žalovaný věcně nezabýval, v důsledku čehož by se dopouštěl nepřipustné nečinnosti.
15. Podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje, to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není připustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

16. Podle ust. § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
17. Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu platí, že pokud nemá podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
18. Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.
19. Podle ust. § 441 odst. 2 věty druhé zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, netýká-li se zastoupení jen určitého právního jednání, udělí se plná moc v písemné formě.
20. Z právě předestřené právní úpravy tedy plyne, že podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – bez zaručeného elektronického podpisu podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat. V daném případě přitom k takovéto procesní situaci zjevně došlo. Žalobce sice původně podal proti dotyčnému příkazu prostřednictvím P. K. jakožto svého údajného zmocněnce odpor v podobě prosté e-mailové zprávy ze dne 12. 11. 2018, jelikož toto podání v žádné své části nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, a proto, pokud by nebylo zákonným stanoveným způsobem doplněno, tak by se k němu nepřihlíželo. Nicméně toto prosté e-mailové podání ze dne 12. 11. 2018 bylo dne 19. 11. 2018, tedy v zákonem stanovené pětidenní lhůtě, ve smyslu ust. § 37 odst. 4 věta druhá správního řádu ze strany žalobce doplněno následujícím včasné a řádně učiněným podáním. Toto podání nepochybně představuje datová zpráva Petra Kocourka z pondělí dne 19. 11. 2018 (jakožto nejbližší následující pracovní den po sobotě 17. 11. 2018, na kterou připadl konec pětidenní lhůty), neboť tato zpráva jako taková již byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem. Je sice pravdou, že přílohou této zprávy ze dne 19. 11. 2018 nebyla plná moc žalobce udělená P. K., avšak to pro učinění závěru o doplnění prvotního podání ze dne 12. 11. 2018 podáním ze dne 19. 11. 2018 ve smyslu ust. § 37 odst. 4 věta druhá správního řádu nebylo již třeba v situaci, kdy zpráva jako taková byla opatřena řádným zaručeným elektronickým podpisem.
21. Právě učiněné závěry o včasnosti odporu podaného žalobcem korespondují se závěry obsaženými např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

90/2008-70, který je dostupný na www.nssoud.cz, či v nálezů Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1829/13, jenž je dostupný na www.usoud.cz, na který myšlenkově navázalo stanovisko pléna Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. PlsN 1/2015. V tomto stanovisku, které je nepochybně směrodatné i pro soudy rozhodující v rámci správního soudnictví, plénum Nejvyššího soudu vyslovilo, že „...*(o)bálka v uvedeném smyslu tedy není jen „nosičem“ elektronického podání, ale jde o dokument sám o sobě. Součástí obálky pak mohou být další dokumenty, které jsou s ní logicky spojeny. Proto neobstojí analogie s poštovní přepravou listinných zásilek, kde je obálka oddělitelná od obsahu, takže podpis na obálce logicky nepodepisuje její obsah. V ISDS je však datová zpráva tvořena obálkou i všemi dokumenty, které jsou do ní vloženy (přílohami), a autentizace obálky podle § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech se tudíž vztahuje nejen na obálku, ale i na dokumenty, které jsou v ní vloženy. Opačný názor by totiž prakticky vylučoval i použití uznávaného elektronického podpisu; ten sám o sobě rovněž není součástí elektronického dokumentu, ale jde o samostatný dokument, který je k podepsané písemnosti jen „připojen nebo je s ní logicky spojen“ [viz čl. 3 bod 10. a čl. 26 nařízení č. 910/2014, dříve § 2 písm. b) zák. č. 227/2000 Sb.]. Vztah mezi obálkou datové zprávy a jejími přílohami je tudíž technicky obdobný, jako je vztah mezi podepsaným elektronickým dokumentem a uznávaným (resp. dříve zaručeným) elektronickým podpisem. Kdyby obálka datové zprávy neautentizovala přílohy, muselo by stejně platit, že uznávaný elektronický podpis neautentizuje podepsaný dokument, což by bylo neudržitelné a v rozporu se zákonem i smyslem elektronického podpisu“.* Obdobné závěry učinil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 328/2016-23, a v rozsudku ze dne 14. 3. 2008, č. j. 2 Afs 115/2007/55.

22. Pokud se jedná o otázku řádnosti žalobcem podaného odporu, tak k tomu je třeba uvést, že předmětný odpor podaný za žalobce P. K., jakožto jeho údajným zmocněncem, skrze e-mailové podání ze dne 12. 11. 2018 ve znění jeho doplnění ze dne 19. 11. 2018, nebyl proveden jako procesní úkon bezvadně, jelikož k podávanému odporu v obou podáních nebyla připojena plná moc udělená žalobcem P. K. Naopak od počátku správního řízení měl žalovaný za to, že žalobce je ve správním řízení zastoupen advokátem Mgr. Ladislavem Malečkem, neboť součástí správního spisu byla plná moc udělená žalobcem Mgr. Ladislavu Malečkovi pro přestupek ze dne 3. 10. 2018. Za této procesní situace bylo na žalobci, aby žalovanému objasnil, komu udělil zmocnění ke svému zastoupení a v jakém rozsahu (k určitému úkonu, pro celé řízení, ad.), což ani přes výzvu žalovaného ze dne 14. 11. 2018 žalobce neučinil. Proto bylo na žalovaném, aby Petra Kocourka, jakožto domnělého zmocněnce, vyzval ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podaného odporu o žalobcem řádně podepsanou plnou moc k zastupování jeho osoby v daném přestupkovém řízení. Žalovaný tímto způsobem postupoval, když přikročil k vydání výzvy ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podaného odporu o žalobcem řádně podepsanou plnou moc k zastupování, kterou správně zaslal s přihlédnutím k aktuálním závěrům obsaženým např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32, který je dostupný na www.nssoud.cz, údajnému zmocněnci žalobce, tedy P. K., nicméně i žalobci samotnému.
23. K vydání výzvy ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu došlo dne 26. 11. 2018, přičemž žalobci byla výzva doručena téhož dne, a dále byla vydána výzva ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu dne 5. 12. 2018, přičemž zmocněnci žalobce byla tato výzva doručena dne 5. 12. 2018. Zmocněnec žalobce na zasloupanou výzvu reagoval zasláním řádně podepsané plné moci datované dnem 6. 12. 2018 a doručené žalovanému dne 10. 12. 2018. Žalovaný následně požádal původního právního zástupce žalobce Mgr. Ladislava Malečka o sdělení, do kdy byl zástupcem žalobce v předmětném správním řízení. Mgr. Ladislav Maleček

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalovanému neodpověděl. Žalovaný z této situace žalobce a jeho zmocněnce vyrozuměl ze dne 3. 1. 2019 doručeným žalobci a jeho zmocněnci téhož dne informoval o tom, že k podanému odporu nelze přihlídnout, neboť odpor byl podán dne 12. 11. 2018, přičemž zmocnění k podanému odporu bylo dle plné moci uděleno až dne 6. 12. 2018.

24. Za této situace, kdy zmocněnec žalobce, tedy P. K., byl žalovaným vyzván k odstranění vad podaného odporu v intencích ust. § 37 odst. 3 správního řádu, na kterou reagoval zasláním řádně podepsané plné moci, ale datované dnem 6. 12. 2018, čili dvacet čtyři dní po dni 12. 11. 2018, kdy byl odpor podán, a původní právní zástupce žalobce Mgr. Ladislav Maleček, jehož zmocnění bylo dle plné moci uděleno již dne 3. 10. 2018 a který žalovanému nesdělil, do kdy trvalo jeho zmocnění ve správním řízení, mohl žalovaný bez dalšího legitimně presumovat, že ze strany žalobce nebyl podán odpor v zákonem stanovené lhůtě osobou, která by byla k takovému jednání zmocněna. V důsledku toho příkaz ze dne 2. 11. 2018 nabyl právní moci dne 15. 11. 2018 a vykonatelnosti dne 18. 11. 2018. Tomu ostatně koresponduje závěr Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 - 26 (dostupný na www.nssoud.cz), v němž je uvedeno, že: „*[p]lná moc (nebo také průkaz plné moci) je jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna a dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem) a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná). Ta má soukromoprávní povahu, typicky se jedná o smlouvu příkazní. Obsahem průkazu plné moci musí být konkrétní rozsah zmocnění (srovnej § 33 odst. 2 správního řádu), uvedení osoby, která je k zastupování účastníka zmocněna, podpis zmocnitele a je také třeba, aby plná moc obsahovala datum, není-li její časové omezení vyjádřeno ve vlastním textu, aby bylo zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn úkony za zastoupeného činit.*“
25. Původní vada žalobcova odporu v podobě absence doložení řádně podepsané plné moci pro zastupování žalobce P. K. v předmětné přestupkové věci s ohledem na výše předestřený skutkový a právní stav a relevantní judikaturu tak sice byla aktivitou údajného zmocněnce žalobce zhojena, nicméně předložená plná moc ve svém textu konkrétně neuváděla, od kterého data se žalobce se zmocněncem P. K. dohodli na zastoupení v předmětném správním řízení. Plná moc udělená žalobcem P. K. tak byla udělena až dvacet čtyři dní poté, co byl domnělým zmocněncem podán odpor, přičemž žalovaný byl na počátku správního řízení informován o tom, že žalobce je ode dne 3. 10. 2018 ve věci zastoupen Mgr. Ladislavem Malečkem a nebyl informován o tom, že by tato plná moc byla vypovězena. Žalovaný se přesto nad rámec svých povinností snažil získat informaci o tom, do kdy trvalo zmocnění udělené Mgr. Ladislavu Malečkovi (neboť žalobce na jeho výzvu ze dne 14. 11. 2018 nereagoval) tím, že požádal dne 18. 12. 2018 o sdělení, do kdy byl zástupcem žalobce, přímo původního právního zástupce žalobce Mgr. Ladislava Malečka, který rovněž na žádost žalovaného nereagoval. Za dané situace žalovaný správně vyhodnotil, že řádný a včasný odpor ze strany žalobce nebyl podán, neboť na základě plné moci ze dne 3. 10. 2018 udělené Mgr. Ladislavu Malečkovi a plnou mocí ze dne 6. 12. 2018 udělené P. K. měl za to, že žalobce je zastoupen Mgr. Ladislavem Malečkem, neboť v plné moci udělené P. K. nebylo v samotném textu plné moci uvedeno, od kterého dne bylo zmocnění uděleno, a proto žalovaný správně presumoval, že plná moc byla P. K. udělena téhož dne, kdy byla podepsána, tj. dne 6. 12. 2018. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani tvrzení zmocněnce žalobce P. K., že v době podání odporu byl již zmocněncem žalobce, jinak by odpor nemohl podat, ani že odpor nelze neakceptovat z důvodu, že na plné moci je uvedeno pozdější datum, neboť plná moc představuje písemné potvrzení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dohody o zastoupení, v níž má být uvedeno, od kterého data se účastníci na zastupování dohodli, a pro případ, že tato informace v plné moci uvedena není, pak plná moc obsahuje datum, kdy byla podepsána, přičemž toto datum se považuje za den, od kterého je zmocněnec oprávněn činit úkony za zastoupeného. Pokud byl údajný zmocněnec žalobce P. K. zmocněn k podání odporu dne 12. 11. 2018, pak tato skutečnost měla být uvedena v textu plné moci, byť by tato plná moc byla podepsána později, tj. dne 6. 12. 2018. V předložené plné moci udělené žalobcem údajnému zmocněnci P. K. však v textu plné moci nebylo uvedeno, že by se žalobce se zmocněncem P. K. dohodli na dřívějším zmocnění. Jediné datum uvedené na plné moci byl den 6. 12. 2018, a proto je tento den považován za den udělení zmocnění.

26. V daném případě tak nebylo zapotřebí, aby žalovaný v přestupkovém řízení dále konal, jak se domáhal žalobce předmětnou žalobou, neboť ze strany žalobce nebyl podán odpor v zákonem stanovené lhůtě osobou, která by byla k takovému jednání zmocněna, v důsledku čehož podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu nebyl příkaz ze dne 2. 11. 2018 bez dalšího zrušen, ale naopak následně nabyl právní moci a vykonatelnosti.
27. Faktem tak zůstává, že žalovaný do vydání tohoto rozsudku nebyl v předmětném přestupkovém řízení nepřipustně nečinný, neboť toto řízení bylo završeno pravomocným rozhodnutím ve věci – příkazem ze dne 2. 11. 2018. Z tohoto důvodu soud neshledal, že by se žalovaný dopustil nečinnosti vůči žalobci. Proto soud žalobu neshledal důvodnou a ve výroku I. rozsudku ji podle ust. § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
28. Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. soud ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný náhradu nákladů řízení neuplatnil a navíc mu žádné náklady nad rámec úřední činnosti ani nevznikly.
29. Podle ust. § 10 odst. 1 věta druhá zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), bylo-li na poplatku zaplaceno více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek.
30. Jelikož žalobce svou poplatkovou povinnost splnil dvakrát, když uhradil soudní poplatek ve výši 2 000 Kč dne 29. 3. 2019 pod VS 19891 a dne 9. 4. 2019 pod VS 1549005319 rovněž ve výši 2 000 Kč, rozhodl soud v souladu s citovaným ust. § 10 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích o vrácení druhého uhrazeného soudního poplatku v plné výši, tj. ve výši 2 000 Kč. Uhrazený soudní poplatek v celkové výši 2 000 Kč bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v ust. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. června 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)